

ἀφίνω καὶ τοῦ υἱοῦ μου, τοῦ σ(ινιὸρ) Προκόπι, τὸ ἀμπέλι μου τὸ κάτου καὶ δύο στάσες ὅπου εἶναι φυτεμένο, κείμενο στὸ Καλαμάκι καὶ αὐτό. Ἔτι λέγει: ἀφίνω ὅ,τι μεσσαρία καὶ μόμπιλε μοῦ εὐρεθῇ στὸ σπίτι μου, νὰν τὰ μοιράζουν τὰ τρία μου παιδιά, Προκόπισ, Θοδωρῆς καὶ Καλίτζα· διὰ προτιμή της τὸ κρεββάτι μου, φουρνίδο μὲ τὸ σεντόνι, πάπλωμα καὶ ὅ,τι ἄλλο τοῦ τοκκάρει καὶ μὲ ὀμπλιγο τὰ ἄνωθέ μου παιδιά, τὰ σερνικά, νὰ ἀγαποῦνε τὴν ἄνωθε ἀδελφή τους καὶ νὰ ἔχουνε καὶ τὴν ἔγνοιά της ὡσὰν καλοὶ ἀδελφοί· καὶ ἰν κάζο, ὅπου πεθάνει τὰ ἄνωθέν μου παιδιά δίχως κληρονομία, τότε τὸ ἄνωθε ἐδικό μου νὰ πηγαίνει στὰ ἀνιψίδια μου καὶ στὴ κληρονομία τους, ἦγουν στὸ Θοδωρῆ καὶ σιμοτινοὺς ἀδελφοὺς Μπαρζαίους, κάνοντάς μου τὰ καλὰ τῆς ψυχῆς μου καὶ τὴν ἔξοδο τῆς θανῆς μου τὰ ἄνωθέ μου τρία παιδιά, τοὺς ὁποίους καὶ ἰστιτουῖρω διὰ κληρονόμους μου μὲ τὲς ἄνωθεν φόρμες καὶ κοντιτζιόνες. Καὶ ἔτσι ἔκαμε τέλος θέλοντας ὅτι ἡ παροῦσα της διαθήκη νὰ ἔχη τὸ στέρεο, βέβαιον εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ ὅσες διαθήκες ἢ κοντίκελλα ἔκαμα πρωτύτερα θέλω νὰ μὴν ἀξίζουμε, ἡ παροῦσα μου νὰ ἔχη τὸ στέρεο ὡς ἄνωθε εἰς μαρτυρίας τοῦ σ(ινιὸρ) Ἀλέξαντρο Ζαβραδινοῦ¹⁾ καὶ σ(ινιὸρ) Σταμάτη Σκορδίλη.

Ἀλεξανδρος ζαβραδινὸς μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε
σταμάτης σκορδίλης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε.

[Ἐπὶ τοῦ περιθωρίου]

1699 Ἰουλίου 26. ἀπέθανε ἡ ἀντικρυς Βιτώρια καὶ ἐπουμπλικαρίστη ἡ ἀντικρυς διαθήκη της στὸν ναὸν τῆς θείας Ἀναλήψεως ἀποψάλλοντάς την οἱ ἱερεῖς.

50.

Κωδίκελλος τῆς 26 Μαΐου 1699. Νοτάριος Ν. Λιδάνης (σ. 55).

† Ἐν Χριστοῦ ὀνόματι, ἀμήν. 1699 Μαγίου 26, ἀνακραζόμενος ντὰ νόβο ἐγὼ νοτάριος καὶ οἱ κάτωθε τίμιοι μάρτυρες ἀπὸ τὴν κυράτζα Βιτώρια, χήρα τοῦ π(ο)τ(ἐ) σ(ινιὸρ) Μιχάλη Νίκλου, διὰ νὰ ποιήσῃ τὸ παρόν της κωντίκελλο, ἡ ὁποία θέλει νὰ εἶναι σιμὰ εἰς τὴ διαθήκη της, ὅπου ἔκαμε τὴν αὐτὴ εἰς τὰ ἄτη μου καὶ νὰ ἀγροικᾶται τῆς αὐτῆς. Ἐξεκαθαρίζει καὶ λέγει ὅτι, τὸ προᾶμα ὅπου ἄφησε τῶν παιδιῶν της Προκόπι καὶ Θοδωρῆ, τοὺς τὸ ἀφίνει εἰς τὴν ἐξουσία τους νὰν τὸ κάνουνε ὡς θέλουν καὶ βούλονται, δίχως καμμίας λογιῆς κοντιζιὸν καὶ τὸ μερτικὸ ὅπου ἄφησε τῆς Καλίτζας, τῆς θυγατέρας της, νὰν τὸ ἔχη ἕως ζωῆς της καὶ μετὰ τὸ θάνατό της νὰ εἶναι καὶ αὐτὸ τοῦ ἄνωθε Προκόπι καὶ Θοδωρῆ νὰν τὰ κάνουν καὶ αὐτὸ ὡς θέλουν καὶ βούλονται. Καὶ ἔτσι ἔκαμε τέλος θέλοντας νὰ ἔχη

¹⁾ Ζαβραδινοῦ. Οἶκογ. Ζ. μαρτυρεῖται ἀπὸ τοῦ 1553.

τὸ παρὸν τῆς κωντίκελλο νὰ ἔχη τὸ στέρεο, βέβαιον εἰς τοὺς αἰῶνας εἰς μαρτυρίας τοῦ σ(ινιὸρ) Δημήτρι Ρουμανοῦ καὶ σ(ινιὸρ) Θεοδώρου Μεταξᾶ.

† δημήτρις ρουμανὸς ¹⁾ μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν

† Θεόδωρος ὁ μεταξᾶς ²⁾ μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν μὲ μία ἀποστήλα.

[Ἐπὶ τοῦ περιθωρίου]

1699 Ἰουλίου 26, ἐπουμπλικαρίστη τὸ ἄντικρυς κωντίκελλο τῆς ἄντικρυς χήρας Νίκλου καὶ τὰ ἐξῆς.

51.

Ἔργολαβία τῆς 12 Ὀκτωβρίου 1699. Νοτάριος Χ. Βασμοῦλος (Β:βλ. Α').

† 1699 Ὀκτωβρίου 12. Τὴν σήμερον ὁ μάστορ-Γιῶργος Δημάρης, καλαφάτης καὶ μ(ισσέ)ρ Γιάννης Νίκλος ἐσυμφώνησαν ὥς κάτωθεν, ἡγουν ὁ αὐτὸς μ(ισσέ)ρ Γιῶργος ὑπόσχεται νὰ φτειάσῃ τοῦ αὐτοῦ Νίκλου μία βάρκα ἕως ποδάρια εἴκοσι ἐννιά μὲ ἄγρια ξύλα, ἐδικὰ του τὰ παῖδια καὶ σκαπίνια καὶ παρίνεα, καὶ διὰ τοὺς κόπους τοῦ αὐτοῦ μάστορ-Γιῶργο ὑπόσχεται νὰ τοῦ δώσῃ ριάλια δεκαξήμισυ, Ν° 16 ¹/₂, καὶ μισὸ βατσέλι ³⁾ φακῆ, κάνοντας τὴ σπέζα ὅλη ὁ Νίκλος, ὅπου χρειάζεται διὰ τὴν αὐτὴν βάρκα, ἔξω ἀπὸ τὴν ἄνωθεν ξυλὴ, φθειάνοντας αὐτὴ τὴ βάρκα ὁ μάστορας μὲ τὰ κουπία τῆς καὶ κατάρτια ὅπου χρειάζονται καὶ ὅποιο ξύλο θέλει εἴστε σάπιο καὶ κομμένο νὰ μὴν μπορῇ ὁ μάστορας νὰ τὸ βάνῃ καὶ νὰ βάνῃ χερικὸ τὴν αὐτὴν βάρκα ὁ αὐτὸς μ(αστρο)Γιῶργος, νὰ τὴν στέλνῃ τὸ παρὸν ἀπότις ὁ ἄνωθεν Νίκλος γυρίσῃ ἀπὸ τὸ βιάτζο, ὅπου εἰς τὸ παρὸν μέλλει νὰ κάμῃ καὶ εἰς τὸ παρὸν ὁ αὐτὸς μ(ισσέ)ρ Γιάννης δίδει διὰ καπάρρο τοῦ αὐτοῦ μαστόρου δουκάτα ἀσημένια τέσσερα καὶ τὰ ἐπίλοιπα, ἕως τὰ ριάλια Ν° 16, ὅπου ἐσυβάστησαν ⁴⁾ νὰ τοῦ τὰ δίδῃ εἰς τὸν καιρὸν ὅπου δουλεύει. Καὶ οὕτως ἐσυμφώνησαν εἰς ὑποσχέσεις καὶ τὰ ἐξῆς διὰ τὸ ἀδεπιμέντο τῆς παρούσης εἰς μαρτυρίας.

† Θεοδωρῆς λιδιακὸς ⁵⁾ μαρτυρῶ

¹⁾ Ρουμανὸς καὶ Ρωμανός. Οἶκογ. ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ τῷ 1577. Ρωμανοῦ οἶκογ. μαρτυρεῖται καὶ ἐκ Μάνης εἰς Ζάκυνθον τῷ 1694. Ἐκ ταύτης ἀναφέρονται τινὲς ὡς συμβολαιογράφοι, εἰς δὲ ὀνόματι Λουκάς ὡς διδάσκαλος τῆς ζωγραφικῆς (1605).

²⁾ μεταξᾶς. Οἶκογ. ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ τῷ 1572. Ἡ ἐκ Κεφαλληνίας καταγωγὴ τῆς μαρτυρεῖται τῷ 1596. Ἐκ Τρίκκης ἀναφέρεται ἄλλῃ τῷ 1672. Πρβ. Α. Χ. ΖΩΗΝ, Σημειώματα περὶ τῆς οἶκογ. Μεταξᾶ. *Παγκεφαλληνιακὸν Ἡμερολόγιον* 4 (1947) σ. 82 - 87. Νικόδημος Μεταξᾶς ἐπίσκοπος Κεφαλληνίας - Ζακύνθου ἀναφέρεται τῷ 1591, ἕτερος δὲ Ν.Μ. τῷ 1628. Πλείονα βλ. Ε. ΚΡΙΑΡΑ, Ἀνέκδοτος κατάλογος ἱεραρχῶν Κεφαλληνίας, Ζακύνθου καὶ Ἰθάκης. *Ἐπετηρὶς τοῦ Μεσαιωνικοῦ Ἀρχείου* 2 (1950) σ. 5, 11 - 13.

³⁾ Βατσέλι μέτρον χωρητικότητος ἰσοδυναμοῦν πρὸς 70 λίτρας περίπου, εἶναι δὲ καὶ μέτρον ἐκτάσεως ἴσον πρὸς δύο ἀξινάρια.

⁴⁾ ἐσυβάστηκαν συνεφώνησαν.

⁵⁾ Θεοδωρῆς λιδιακός. Ἐκ τῆς οἶκογ. ταύτης ἔχομεν συμβολαιογράφους Ζακύνθου τοὺς